
Esc - Esca - Fòmit - Fomes - Fòmite - Yesca

Autor:

Data de publicació: 28-03-2020

Un fomes o fòmit és qualsevol objecte inanimat que, quan està contaminat o exposat a agents infecciosos (com ara bacteris patògens, virus o fongs), pot transferir la malaltia a un nou hoste. Al segle XXI, el paper dels fòmits en la transferència de malalties és més alt que mai en la història humana a causa de l'estil de vida a l'interior poc ventilat de les cases. Va ser Fracastoro qui va utilitzar per primera vegada la paraula llatina fomes, que significa "esca", en aquest sentit, en el seu assaig sobre el contagi, De Contagione et Contagiosis morbis publicat en 1546, diu: "Anomeno fomes coses com ara roba, roba de llit, etc., que, encara que no siguin en si mateixes corruptes, poden contenir les llavors essencials del contagi i per tant causar infecció".

FÒMITS, LA RARA PARAULA QUE HA PORTAT EL CORONAVIRUS: QUÈ SÓN I PER QUÈ ÉS IMPORTANT CONÈIXER-ELS

Un fomes o fòmit és qualsevol objecte inanimat que, quan està contaminat o exposat a agents infecciosos (com ara bacteris patògens, virus o fongs), pot transferir la malaltia a un nou hoste. Al segle XXI, el paper dels fòmits en la transferència de malalties és més alt que mai en la història humana a causa de l'estil de vida a l'interior poc ventilat de les cases.

Va ser Fracastoro qui va utilitzar per primera vegada la paraula llatina fomes, que significa "esca", en aquest sentit, en el seu assaig sobre el contagi, De Contagione et Contagiosis morbis publicat en 1546, diu: "Anomeno fomes coses com ara roba, roba de llit, etc., que, encara que no siguin en si mateixes corruptes, poden contenir les llavors essencials del contagi i per tant causar infecció".

Etimologia

La paraula fòmit és un cultisme derivat del llatí *fōmē* (apocope del singular *fōmētum* acusatiu), que literalment significa esca.

Darrere d'una forquilla, hi ha una 'festa' de microorganismes que pot causar des d'un gra simple a una pneumònia o una infecció massiva. Guia desinfectant: Comproveu els seus components abans d'utilitzar-los, poden tenir greus conseqüències per a la seva salut i la de les seves mascotes. Què tenen en comú el pom d'una porta, corbata o llapis? Poc, excepte que són fòmits, la paraula que probablement no sabriem si el coronavirus no havia entrat en les nostres vides.

Sense vida però amb patògens. En epidemiologia, qualsevol material sense vida que pugui ser el vehicle d'un patògen que pugui penetrar en el nostre cos i causar malalties s'anomena fòmit. Entre els fòmits més comuns es troben plàstics, metalls, monedes i bitllets i cartrons i paper i asfalt en si, per nomenar alguns exemples, són materials sobre els quals es poden dipositar patògens.

Etimològicament, la paraula fòmit prové del llatí *fomes* i significa 'esca', un material sec capaç d'encendre una espurna. Passa una cosa semblant amb els fòmits: no produeixen malalties, però són capaces de transmetre'ls. Els fòmits i els microorganismes, com el coronavirus, estan inextricablement vinculats.

Més formularis en hospitals i centres de salut. La capacitat de transmissió de la malaltia dels fòmits depèn molt de la zona on es troben. Alguns estudis indiquen que les superfícies més polides transmeten més malalties que superfícies poroses, ja que aquestes últimes absorbeixen microorganismes, disminuint així la seva transmissió.

Els formularis es troben principalment en entorns hospitalaris. Estetoscòpis, llaços, bates mèdiques, roba de treball, catèters, injectors, tubs endo-traqueals, màscares d'oxigen i lliteres, entre d'altres, són els objectes en què es poden trobar. En general, qualsevol cosa dins d'una institució sanitària pot actuar com a fòrum: des del formulari de cita prèvia fins a les escales.

Fòmits en l'entorn diari.

Gràcies a la pandèmia, les vies de contagi dels microorganismes són ben conegudes. Si algú amb una malaltia respiratòria esternuts o tos sense cobrir un mocador i no es renta les mans després, estendrà els seus microorganismes causants de malalties a totes les superfícies amb les quals tenen contacte a partir de llavors. Posteriorment, qualsevol persona que entra en contacte amb aquestes superfícies i després es pren les mans a la boca o al nas s'infectarà amb el microorganisme.

Entre els formularis que es poden trobar en l'entorn diari hi ha les nanses de les portes i les claus, bolígrafs, llapis, grapadores o qualsevol material d'escriptori, baranes, botons d'ascensor i, en transport públic, totes les superfícies metàl·liques, a més de monedes, bitllets, bosses de plàstic o tela, teles, tiquets de compra o aquest tiquet de cinema per veure l'última pel·lícula abans del confinament.

Malalties transmeses: d'un gra simple a una infecció massiva. Darrere d'una forquilla hi ha microorganismes responsables de malalties infeccioses. Si et donem els noms, no sonaran ni un so, sinó les patologies que els acompanyen. La bona notícia és que molts d'ells poden ser superats amb tractament antibiòtic. La dolenta, alguns d'aquests microorganismes s'han tornat multifàrmac-resistents.

A part del coronavirus, els patògens més importants són:

Staph aureus: infeccions de la pell i la membrana mucosa: fol·liculitis, forunculosi, conjuntivitis, a més de malalties greus com l'osteomielitis, meningitis, sèpsia (infeccions massives), endocarditis o pneumònia.

Epidermidis estafilococs: endocarditis de vàlvula interna (inflamació de les membranes que envolten el cor), endoftalmitis (inflamació de les membranes que envolten l'ull) i sèpsia.

Pyogenes estreptocòcciques: faringitis bacteriana, otitis mitjana, mastitis, malalties de la pell (impetigo, erisipela, fasciïtis necrotitzant), febre reumàtica.

Viridans estreptocòccics: molt comuns a la boca. Si s'introdueixen en el torrent sanguini poden causar endocarditis, especialment persones amb vàlvules cardíques danyades.

Acinetobacter: una important font d'infecció en els hospitals, especialment en pacients debilitats. Aquest bacteri és capaç de sobreviure en superfícies humides i seques, el que el fa especialment perillós. A part de que és multi-resistent.

Actinòmics: comú en la cavitat oral dels mamífers, és responsable dels abscessos a la boca, pulmó o sistema digestiu.

Virus de la grip: Avui dia, la grip és una malaltia respiratòria contagiosa que infecta el nas, la gola i en alguns casos els pulmons. Es pot escriure A, B o C. A és el més greu i C és el símptoma més lleu.

Desinfectants: alerta humana i domèstica

Identificar objectes (fòmits) que puguin ser portadors de patògens, aïllar-los, desinfectar-los i, en molts casos, llençar-los (per exemple: xeringues) és l'única manera de prevenir el contagi.

Molt important rentar sempre amb aigua calenta i sabó l'objecte o superfície que volem desinfectar abans d'utilitzar el desinfectant.

Segueix la llista dels més comuns, amb els seus principals avantatges i inconvenients. Quan compreu qualsevol detergent o solució desinfectant, mireu els seus principis actius perquè pot haver-hi alguna sorpresa desagradable.

Alcohols, inflamables

Són ràpids, no deixen residus i s'evaporen ràpidament. Desavantatge: altament inflamables.

Aldehids: relacionats amb el càncer

Són els desinfectants de formació. Ampli espectre, és el producte que acumula més contres: teixits i membranes mucoses irritants. Alguns estudis adverteixen que pot causar càncer.

Biguanides, tòxic pels peixos

Són d'ampli espectre, però treballen amb pH limitat. El principal desavantatge: letal per als peixos. Si vostè té un aquari

a casa, mantingui's allunyat d'aquest tipus de desinfectants.

Hipoclorits, lluny de l'amoníac

El lleixiu d'ajuda. Ampli espectre i eficaç en tot tipus d'aigua, requereix aplicacions freqüents, pell irritant, teixits i membranes mucoses. El més important, no es pot barrejar amb amoníac: es formarà un gas clor tòxic.

Compostos de iode, molt corrosius

El conegut com betadine en qualsevol dels seus formats. És una de les més innòcues, però requereix diverses aplicacions. Com a desavantatge, és molt corrosiu.

Agents oxidants, mai per desinfectar metalls

L'aigua oxigenada és d'ampli espectre, però pot causar danys en alguns metalls. Si vostè va a prendre l'ampolla d'aigua oxigenada fora de casa per desinfectar els poms o nanses de les portes, és probable que estigui fent malbé el metall.

Fenols, tòxics per als animals

Són estables, el que significa que no perden propietats quan s'emmagatzemen i que funcionen bé en aigua dura o tova. Poden irritar la pell, però el pitjor és que són tòxics per als animals, especialment porcs i gats. Si teniu una mascota, és millor evitar-los.

Compostos amoniacals quaternaris (QAC), inofensius entre humans, letals en un aquari

També són estables, encara que funcionen millor a altes temperatures. No irriten la pell o les membranes mucoses, però poden ser letals per als peixos del seu aquari, el mateix que enmig de la quarantena el va portar al fons del mar